

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Forslaget er med enkelte ændringer i titlen og i bemærkningerne en genfremsættelse af B 49, forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et lovvurderingsråd, folketingsåret 1991–92, der blev fremsat den 28. januar 1992 og førstebehandlet den 18. marts 1992 (se Folketingstidende 1991–92, forhandlingerne sp. 5605 og 8030 samt tillæg A sp. 4765).

B 49 blev henvist til behandling i Folketingets Udvalg for Forretningsordenen. Da behandlingen her ikke kan anses for at være afsluttet – udvalget har således besluttet at indhente oplysninger om lovråd m.v. i en række andre lande, og disse oplysninger er endnu ikke tilgået udvalget – har forslagsstillerne fundet det hensigtsmæssigt at genfremsætte forslaget, således at Udvalget for Forretningsordenen har et grundlag for sit videre arbejde med de problemer, som flere ordførere under førstebehandlingen den 18. marts 1992 erkendte, at forslaget forsøgte at pege på en løsning af.

Under den pågældende første behandling påpegede flere ordførere, at de fandt det uhensigtsmæssigt at placere sekretariatsfunktionen i ombudsmandsinstitutionen. For at lette muligheden for at nå til et resultat i dette folketingsår er bemærkningerne om dette punkt slettet.

I forbindelse med Folketingets behandling af forslag, der fremsættes af regeringen, foreligger som hovedregel en række høringssvar fra domstole, interesseorganisationer, kommunale myndigheder og relevante statslige styrelser og myndigheder. Sådanne høringssvar yder en ganske central vejledning for Tinget og det stående udvalg, til hvilket forslaget er henvist til behandling. For så vidt høringssvarene foreligger samtidig med fremsættelsen af forslaget, vil det ofte være angivet i forslagets bemærkninger, i hvilken udstrækning regeringen har indarbejdet eventuelle bemærkninger i det forslag, der fremsættes for Folketinget. Videre er det almindeligt, at den pågældende ressortminister kommenterer høringssvarene.

Folketinget har imidlertid ikke selv noget organ til rådighed, der over for Tinget kan foretage en prøvelse af en række forhold vedrørende forslagernes retlige og administrative konsekvenser samt deres forlidelighed med anden lovgivning. Vedkommende ressortministers vurdering af eventuelle indvendinger i høringssvar og andre kritiske betragtninger over forslagernes virkning i praksis vil derfor typisk være udslagsgivende for Folketingets behandling af forslagene. For at afbalancere dette forhold og for i højere grad at undgå kritik af Tingets arbejde foreslås derfor nedsat et lovråd.

Den konkrete baggrund for forslaget er behandlingen af 2 lovforslag i folketingsåret 1989–90. Det drejer sig om forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Dommeres habilitet, SSP-samarbejdet og advokatselskaber m.v.) (L 150) (se Folketingstidende 1989–90, forhandlingerne sp. 4637, 5173, 10233, 10717 og 11229, tillæg A sp. 3831, tillæg B sp. 1547, 1743 og 2021 samt tillæg C sp. 1003) og forslag til lov om kreditaftaler, (L 78) (se Folketingstidende 1989–90, forhandlingerne sp. 1996, 2463, 10019, 10711 og 11210, tillæg A sp. 2017, tillæg B sp. 1177, 1603 og 2011 samt tillæg C sp. 961). I begge tilfælde blev der fra domstolsside rejst alvorlig kritik af lovforslagernes tekniske udformning, uden at dette dog fik nogen indflydelse på forslagernes endelige udformning. Således udtalte såvel Den Danske Dommerforening som Københavns Byret og samtlige præsidenter for de kollegiale retter sig stærkt negativt og kritisk om den tekniske standard i L 78. Ved skrivelse af 31. januar 1990 fremførte byretspræsidenten i København således bl.a. følgende konkrete og principielle betragtninger:

»Specielt fremhæves, at lovforslaget på trods af de i bemærkningerne tilkendegivne intentioner fremtræder som væsentlig mere kompliceret end kredittøbsloven. Lovforslaget er således i åbenbar modstrid med de forenklings- og afbureaukratiseringsbestræbelser, som der ellers lægges så megen vægt på. Selv for jurister vil det være forbundet med meget betydelige vanskeligheder at tilegne sig lovgivningen,